

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/51/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010297
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7615010297.2

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. augusta 2015 takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný:

E. F., nar. XX.X.XXXX v A., okres A., trvale bytom J., O. B. č. 3, okres J. F. R., t. č. v inej trestnej veci vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Košice, bez zamestnania,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v dobe od konca novembra 2014 do 1. januára 2015 v J., na ulici F. opakovane viackrát vnikol, najprv pomocou pravého kľúča a od 6.12.2014 cez rozbité okno v zadnej izbe, do rodinného domu č. XX/XX, bez súhlasu majiteľa D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Č.. XXX a v ňom prebýval,

t e d a

protiprávne obsadil a užíval dom iného,

č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona a

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkazuje poškodeného D. P., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom S. Č.. XXX, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal na tunajší súd obžalobu na E. F. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe že,

v dobe od konca novembra 2014 do 1. januára 2015 v J., na ulici F. opakovane viackrát vnikol, najprv pomocou pravého kľúča a od 6.12.2015 cez rozbité okno v zadnej izbe, do rodinného domu č. 79/36, bez súhlasu majiteľa D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Č.. XXX a v ňom prebýval.

Obžalovaný E. F. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. Uviedol, že v dome majiteľa D. P. býval s jeho súhlasom. Ústne sa dohodli, že tam môže byť kedykoľvek, pokiaľ bude mať poškodený čo jesť, piť a fajčiť. Kedy sa takto dohodli si už nepamätá. Poškodený mu nikdy nepovedal, ani inak nedal na vedomie, že u neho nemá bývať. V tom čase mal vedomosť, že dom vlastní D. P. a pozemok patrí jeho sestre P. P.. Pokiaľ ide o jeho pobyt v dome, od januára 2014 tam bol so súhlasom majiteľa asi 3 až 4 mesiace. Nezdržoval sa tam stále, pretože chodil aj pracovať. Počas toho, ako tam býval, platil poškodenému 30 € alebo mu denne zabezpečoval teplú stravu. Poškodenému pomáhal. Nikdy ho fyzicky nenapadol. Raz mu dal facku, avšak nie kvôli tomu, že ho posielal preč, ale preto, že prepil peniaze, ktoré mu dal na zaplatenie dane. Poškodený D. P. v dome býval do novembra 2014, kedy mal dopravnú nehodu. On bol v tom čase v Bratislave, ale poškodenému pomáhal telefonicky a jeho bratranec mu nosil jedlo do nemocnice. Keď sa koncom novembra 2014 vrátil z Bratislavy, pani P. mu povedala, že si nepraje, aby bol niekto v dome. Povedala mu, že ani D. P. si nepraje, aby tam bol, ale on sa s ním o tom nerozprával. Od domu mal stále kľúč, keďže ho od neho nikto nepýtal späť a tak tam pomocou neho chodil počas decembra 2014. Za vstup do domu dňa 13.12.2014 bol priestupkovo prejednávany. Vtedy mu sestra poškodeného povedala, že si v dome nikoho nepraje. Po tomto dátume tam bol asi 10 krát a asi 3 krát tam ostal, lebo tam čakal na odkaz od kamaráta, týkajúci sa práce. Do domu išiel opäť dňa 23.12.2014 spoločne s pánom U.. Zámok na dverách bol už vymenený, a preto vošli tak, že preskočili plot a cez otvorené okno vošli dnu. Pánovi U. povedal, aby išiel s ním, pretože chce zistiť, kto ešte chodí do domu, keďže mu odtiaľ zmizol celý nákup. Obaja tam ostali do 1.1.2015, kedy pre nich prišla polícia. V priebehu žalovaného obdobia býval ešte u uja, ale na Nálepkovu ulicu č. 36 mu chodili odkazy ohľadom práce, a preto ostával tam. Bol tam aj keď si odkazy prevzal, pretože tam mal osobné veci, ktoré mu zmizli. Veci si nezobral preč, pretože chcel najprv rozprávať s poškodeným, či mu ich tam nechá.

Svedok - poškodený D. P. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný býval v jeho dome v J., na F. ulici č. XX asi dva roky. Dovolil mu to potom, čo raz išli spolu domov z večierky a pýtal sa ho, či by ho nenechal u neho spať. Keďže ho poznal, tak mu to dovolil. Počas toho obdobia tam okrem neho a obžalovaného bývali ešte 2 osoby. Obžalovaný za bývanie nič neplatil, občas kúpil stravu, alebo cigarety a víno, ktoré užívali obaja. O dom sa staral ako-kedy. Keď do domu prišiel s niekým, bolo to vždy len s jeho súhlasom. Minulý rok, nevie bližšie kedy presne, obžalovanému povedal, že už viac nechce, aby tam býval, pretože keď bol s kamarátmi a mal vypité, robil hluk, bol drzý a udrel ho. Viackrát mu aj ukradol peniaze. Dohodli, že keď bude mať robotu, odíde a vráti mu kľúče. Obžalovaný tvrdil, že ich dá na políciu, ale dodnes ich nevrátil. Jeden až trikrát mu povedal, aby išiel z domu preč, čo raz počula aj jeho sestra. Ju splnomocnil, aby robila s domom poriadok. Keď sa v novembri 2014 obžalovaný vrátil z Bratislavy, on bol už u sestry, lebo mal úraz. Od nej sa dozvedel, že obžalovaný bol zasa v dome. Povedal jej, že nechce aby tam bol.

Svedkovi bola vzhľadom na rozpor vo výpovedi ohľadom času, kedy obžalovanému povedal, že už nechce aby s ním býval prečítaná časť z jeho výpovede z prípravného konania. V prípravnom konaní dňa 12.3.2015 uviedol, že keď F. pred tým polrokom viackrát povedal, že už nechce, aby býval s ním, tak ho udrel, ale nenahlásil to, lebo F. mu povedal, že keď si nájde robotu, nebude už u neho bývať. Svedok uviedol, že už nevie presne ako to bolo.

Svedkyňa Mgr. P. P. zhodne ako v prípravnom konaní uviedla, že vlastníkom rodinného domu v J., na ulici F. č. XX je jej brat D. P., ktorý tam po smrti rodičov ostal žiť. Ona vlastní pozemky dvora na ktorom je dom postavený. Zároveň jej prislúcha právo vyplývajúce z vecného bremena, ktoré je na nehnuteľnosť

zriadené a ktoré spočíva v práve dom užívať. Keďže ona býva v S., brata chodila do J. kontrolovať, ale len do času kým sa tam nasťahoval pán F.. Brat jej povedal, že mu u neho dovolil bývať a obžalovaný jej tvrdil, že sa o neho stará. Niekedy v lete roku 2014 ju brat poprosil, aby mu pomohla vystáť pána F. z domu, na čo mu asi v auguste 2014 dôrazne povedala, aby okamžite odišiel preč. Brat jej vtedy povedal, že už viackrát ho posielal z domu preč a pri jednom takomto upozornení bola aj prítomná. Obžalovaný tvrdil, že sa odsťahuje, ale svoje veci si z domu nevzal. Nakoniec odišiel pracovať do Bratislavy. V novembri 2014 mal brat úraz, a preto ho 10.11.2014 vzala k sebe domov do S., kde sa o neho starala. V tom čase F. v bratovom dome už nebýval. Brat nemohol chodiť, a preto ju splnomocnil, aby dom v J. stále kontrolovala, nakoľko mal obavy, aby sa tam F. nevrátil pre svoje veci. Pri jednej takejto kontrole zistila, že obžalovaný je tam zas. Mal kľúče, ktoré nevrátil. Zavolala obecnú ako aj štátnu políciu, ktorí ho z domu vykázali. Povedala mu, že ona ani jej brat si neprajú, aby tam býval a vyzvala ho, aby si zobral svoje veci a dom opustil. V ten deň vymenila zámok, lebo vedela, že obžalovaný má stále kľúče. Dom, ako aj oplotenie bolo zabezpečené, aby sa dnu nikto nedostal. Upovedomila Obecnú políciu v J., aby jej dali vedieť v prípade ak bude zas v dome ruch. O pár dní sa obžalovaný do domu vlámal. Zavolala políciu a podala na neho trestné oznámenie. Policajti ho vykázali za bránu a dom nanovo zabezpečili. Povedala mu, že do domu nesmie viac vstúpiť. Tretíkrát (1.1.2015) išla do domu, lebo videla rozbité okno. Policajti našli obžalovaného v dome spať. Opäť mu dôrazne povedala, že si neželá, aby tam bol. On jej ani raz netvrdil, že v dome je so súhlasom jej brata. Žiadneho stretnutia, alebo rozhovoru s jej bratom sa nedožadoval.

Na hlavnom pojednávaní bola podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítaná výpoveď svedka D. U. z prípravného konania. Uviedol, že dňa 23.12.2014 sa dal do reči s F., ktorému povedal, že nemá kam ísť na Vianoce. On mu vravel, že na F. ulici v J. má prenajatý dom a tak môže ísť k nemu bývať. Dohodli sa, že nájom bude platiť po tom, čo si vybaví podporu. Keď uvedeného dňa prišli k domu, F. preskočil plot a dnu vošiel cez okno zadnej izby, ktoré bolo nízko nad zemou. Jemu to bolo hneď čudné, ale F. ho uistil, že je to v poriadku, iba stratil kľúče od domu aj bráničky, čo si zariadi hneď po Vianociach. Preto aj on zakaždým preskakoval plot a chodil dnu cez okno. V dome mal F. svoje veci, čo pôsobilo dojmom, že je tam zabývaný. Do domu okrem nich nikto nechodil. F. sa takmer celý čas zdržiaval dnu, zatiaľ čo on chodil von na potulky. V dome boli až do rána 1.1.2015 kedy pre nich prišli policajti. F. mu spomínal, že v dome býval aj pred jeseňou 2014, kedy odišiel do Bratislavy do práce. Vravel, že vtedy ich tam bývalo viac a porobili nejaký neporiadok, preto ich z domu vyhánala nejaká P. z S., ktorej mal dom patriť. On ju však nepozná a nikdy ju nevidel. O tom, že dom používali bez súhlasu majiteľa nevedel, pokiaľ by mal o tom vedomosť, určite by tam bývať nešiel.

Podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby vyplynulo, že obžalovaný bol zadržaný dňa 1.1.2015 v čase o 7:30 hod., nakoľko bol policajnou hliadkou pristihnutý pri podozrení zo spáchania trestného činu tým, že spal vo vnútri oploteného uzamknutého rodinného domu na ul. F. č. XX/XX, v J..

Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX je vlastníkom rodinného domu súpisného čísla XX, ktorý sa nachádza v katastrálnom území obce J. a stojí na parcele č. XXX/X (ku ktorej právny vzťah je evidovaný na liste vlastníctva č. XX) poškodený D. P.. V časti C „tarchy“ je na liste vlastníctva evidované vecné bremeno spočívajúce v práve P.F. P., Z. P., E. P. a E. D. bývať v dome č. XX s príslušenstvom a užívať dom a parcely č. XXX/X, XXX/X a XXX/X spôsobom bežným a obvyklým až do ich smrti a povinnosť vlastníka toto právo strpieť.

Výpis z listu vlastníctva č. XX preukazuje, že vlastníkom pozemkov parcelných čísel XXX/X, XXX/X a XXX/X, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území obce J. je P. P.Á., rod. P.. V časti C „tarchy“ je na liste vlastníctva evidované vecné bremeno rovnakého obsahu ako v liste vlastníctva č. XXXX.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku jednotlivo a v ich súhrne, pričom zistil, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný E. F. v konaní nepoprel a nebolo ani ničím spochybnené, že od konca novembra 2014 až do 1.1.2015 (kedy bol podľa zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody z dôvodu, že bol pristihnutý v dome poškodeného zadržaný) viackrát vošiel a následne sa aj zdržiaval v dome na ul. F. č. XX/XX v J..

Obžalovaný ako aj svedkovia potvrdili, že do domu chodil najprv pomocou kľúča od dverí, ktorý mal ešte z predošlého obdobia, kedy v dome býval a majiteľovi ho nevrátil. Následne, keď bol zámok vymenený, do domu chodil tak, že preskočil plot a dnu vošiel cez okno.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že počas žalovaného obdobia sa v dome poškodeného nezdržiaval protiprávne, pretože bol tam s jeho súhlasom. Mal za to, že ústna dohoda s poškodeným trvala aj v žalovanom období, nakoľko poškodený mu nikdy nepovedal, že tam bývať už nemá.

Jeho obranu o tom, že sa zdržiaval v dome oprávnenne však vyvrátil svojou výpoveďou poškodený D. P., ktorý na hlavnom pojednávaní ako aj vo výpovedi v prípravnom konaní zhodne potvrdil, že obžalovaný spočiatku u neho býval s jeho súhlasom. Zároveň však potvrdil tú skutočnosť, že pred žalovaným obdobím (aj v dôsledku toho, že ho mal fyzicky napadnúť) mu niekoľkokrát povedal, aby odišiel z domu preč, čoho svedkom v jednom prípade bola aj jeho sestra P. P..

Tieto výpovede poškodeného považoval súd za pravdivé a presvedčivé, keďže boli podporené aj ďalšími dôkazmi.

Svedkyňa Mgr. P. P. potvrdila jeho výpoveď, keď uviedla, že brat ju v lete 2014 požiadal o pomoc v súvislosti s vysťahovaním obžalovaného z jeho domu. Potvrdila, že jedenkrát počula, ako brat sám obžalovaného z domu posielal preč, pričom aj ona mu povedala, že brat si nepraje, aby tam s ním býval. Po tom, čo mal poškodený v novembri 2014 úraz a býval u nej, obžalovaného opakovane prichytila v bratovom dome a viackrát mu povedala, že ona a ani jej brat si neprajú, aby tam býval. Obžalovaný si tam však aj napriek tomu svoje veci nechal a do domu sa neustále vracal, aj potom čo vymenila zámok na dverách.

Výpoveď svedka D. U. potvrdila tú skutočnosť, že od 23.12.2014 do 1.1.2015 s obžalovaným v dome poškodeného prebýval (čo nebolo v konaní sporné), pričom obžalovaný mu uviedol, že predmetný dom má v nájme.

Výpisy z listov vlastníctva č. XXXX a č. XX preukázali, že vlastníkom rodinného domu na ul. F.A. č. XX/XX, v J. je poškodený D. P.. Pozemok dvora tohto domu vlastní Mgr. P. P., ktorá má zároveň právo doživotného bývania a užívania predmetného rodinného domu a pozemku.

Obranu prednesenú obžalovaného takto súd vyhodnotil ako účelovú a tendenčnú v snahe vyvinúť sa z trestnej zodpovednosti, pretože okrem vyššie uvedených dôkazov, ktoré potvrdzujú, že obžalovaný spáchal skutok, sa takto javí aj z ďalšieho konania obžalovaného, ktorý chodil do domu aj potom, čo bol na dverách vymenený zámok a chodil tam cez rozbité okno, ako aj napriek tomu, že mu svedkyňa Mgr. P. P. opätovne uviedla, že si s bratom neprajú aby tam býval.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vina obžalovaného za spáchania skutku bola jednoznačne a nepochybné preukázaná a preto ho uznal za vinného.

Oproti obžalobe, ktorá konštatovala, že obžalovaný od 6.12.2015 chodil do domu cez rozbité okno v zadnej izbe súd upravil uvedený časový údaj na deň 6.12.2014, keďže zo spisu aj vykonaných dôkazov bolo zrejmé, že malo ísť o tento deň a išlo len o písársku chybu.

Obžalovaný naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona tým, že protiprávne obsadil a užíval dom iného. Obžalovaný sa uvedeného prečinu dopustil tým, že počas obdobia od konca novembra 2014 do 1.1.2015 bez súhlasu majiteľa D. P. opakovane viackrát vnikol do rodinného domu č. XX/XX na F. ulici v J.I. a v dome prebýval.

Z konania obžalovaného a okolností spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu výkonu niektorých oprávnení spojených s vlastníctvom domu alebo bytu.

Podľa lustrácie v Registri priestupkov sa obžalovaný dopustil v období rokov 2012 až 2014 troch priestupkov. Za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

mu bola dňa 18.12.2013 v blokovom konaní blokom č. 237079 uložená pokuta vo výške 20 €. Dňa 11.12.2014 sa dopustil priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20 €. Toho istého dňa mu za spáchanie priestupku podľa § 108 ods. 1 písm. f) zákona č. 513/2009 Z. z o dráhach bola uložená bloková pokuta vo výške 20 €.

V registri trestov má obžalovaný E. F. zaznamenaných od roku 2008 šesť odsúdení, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 73/2014.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 73/2014, vyplynulo, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 28.10.2014, právoplatným dňa 30.12.2014 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona. Bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený uložený trest nastúpil dňa 14.1.2015 a dňa 14.7.2015 ho vykonal.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 146/2014 súd zistil, že, obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 30.6.2014, právoplatným dňa 16.7.2014 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona. Bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 21 mesiacov (do 28.2.2015) s uložením povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe zameškané výživné ako aj ochranné protialkoholické liečenie v ambulantnej forme. Rozsudkom došlo zároveň k zrušeniu výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 7/2013 zo dňa 23.1.2013. Uznesením zo dňa 25.2.2015, právoplatným dňa 3.3.2015 bolo rozhodnuté, že odsúdený E. F. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 1 roka vykoná. Súd ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený nastúpil výkon trestu dňa 14.7.2015.

Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 6Nt 9/2015 zo dňa 12.5.2015 právoplatným toho istého dňa súd určil spoločný výkon postupne uložených trestov, ktoré boli E. F. uložené v konaniach Okresného súdu Spišská Nová ves sp. zn. 4T 146/2014 a sp. zn. 2 T 73/2014 v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 249/2013 bol obžalovaný E. F. trestným rozkazom zo dňa 20.12.2013, právoplatným dňa 28.1.2014 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uložený trest dňa 13.6.2014 vykonal.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle v ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Podľa § 37 písm. m) Tr. zákona mu príťažuje okolnosť, že bol už v minulosti za trestný čin odsúdený.

Keďže u obžalovaného E. F. prevažuje pomer príťažujúcich okolností súd postupoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (až dva roky) o jednu tretinu.

Obžalovanému súd takto uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona.

Na obžalovaného je možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jeho osobnej slobody, keďže ide o recidivistu v páchaní úmyselnej trestnej činnosti. Obžalovaný sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti aj napriek tomu, že už bol vo výkone trestu odňatia slobody a súčasne sa jej dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 146/2014).

Vzhľadom na osobu obžalovaného by iný druh trestu u neho nespĺnil účel sledovaný Trestným zákonom. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody súčasne napĺňa aj podmienku ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. poriadku, v zmysle ktorého je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v prípade odsúdenia obžalovaného za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov.

Poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, súd podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal na občianske súdne konanie z dôvodu, že pre rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predžilo by ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.